

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 22. Provincialia Cleri Gallicani comitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

decretum a Parlamento Tholosano sup- Sæc. XVIII.
 primitur, typis vulgato edicto, cui A. C. 1723.
 præfigebatur hic titulus: *Sententia, qua*
quodam Inquisitionis decretum annulla-
tur. Ipse etiam Episcopus hanc Par-
 lamenti sententiam Ruthenæ apud
 Episcopalem Typographum imprimi
 curavit. Attamen Rex temerarium
 Tolosani Procuratoris ausum verbis a-
 trocibus castigavit, & Regium Con-
 scientiæ Consilium literis amaritudine
 plenis Episcopum reprehendit, cuncta-
 que exemplaria retrahi jussit, Typo-
 grapho autem Rutheno Rex omnia ejus
 bona sequestro addixit, eumque cun-
 ctis privilegiis privavit.

§. XXII.

Provincialia Cleri Gallicani comitia.

Habebantur pro more Provincialia Dorfan. l. 6.
 Cleri Gallicani comitia, ac præ pag. 151.
 primis ad ea, quæ Nemausii fuere ce- Lettre du
 lebrata, omnes Provinciæ Episcopi, at- tres R. P. H.
 que inter eos etiam Montpessulanus, in- de S. Marie
 teresse a Rege jubebantur, paulopost C. D. 1724.
 tamen cunctis Episcopis, ne Appellan-
 tes ad comitia deputarent, a Rege inhi-
 bitum: ipsimet quoque Montpessulano in-
 sinuatam, consultius fore, si nec ipse ad
 comitia veniret, nec ullum ex suis Vi-
 cariis Generalibus, vel alium, qui ap-
 pellaf-

Sæc. XVIII
A. C. 1723

pellasset, eo mitteret. Hic tamen Præ-
sul Patronorum importunitate tantum
effecit, ut ad Conventum venire pe-
mitteretur. Verum Nemaufensis Epi-
scopus, etsi a Narbonnensi Episcopo
impense rogaretur, Missæ de Spiritu
sancto interesse recusabat, eo quod
Montepessulanum accessisse nosset. Re-
ferunt, hoc in Conventu potissimum
fuisse actum, ut hic idem Episcopus
exauctoraretur: id omnino certum est,
quod Rex hanc in rem a summo Pæ-
pifice Bullam obtinere sollicitavit. In
re ipsa Romæ specialis desuper habita
fuerit Congregatio: Habebantur quoque
que Rhemis ejusmodi comitia, ad quæ
Petrus de Langle Boloniensis Episcopus
suum deputabat Vicarium, qui tamquam
a ceteris Præsulibus rejectus est: Tamquam
vero Sylvanectensi Episcopo & S. Hel-
minæ Abbati, qui ad generalia Clericorum
comitia fuere ablegati, injunctum, ut
obtinere niterentur, quatenus causa
Episcopi Boloniensis in Concilio Pro-
vinciali dijudicari posset. Haud
similis causa agebatur in Rothomagen-
sibus comitiis, in quibus Joannes No-
mandus Ebroicensis Episcopus die 17
agesima prima Aprilis querelas a Dis-
cesanis contra Bajocensem Episcopus
delatas discuti, ardentius petiit. Præ-
sules tamen verborum altercatione

tum nihil omnino conclusum est: Die ^{Sæc. XVIII.} autem trigesima ejusdem Mensis ma- ^{A C. 1723.}
 turius de eodem negotio agebatur, &

Jesuitæ pridie singulos Vicarios Gene-
 rales adibant, rogantes, quatenus om-
 nes proximæ interessent Sessioni, eo-
 quod summi momenti occurrerent ne-
 gotia, quæ contra Bajocensis manda-
 tum & doctrinam proponenda essent:
 Enimvero præfata die hisce Vicariis
 offerebatur nomine Patris de Genes Je-
 suitæ scriptum, in quo a præfati Epi-
 scopi mandato appellabat, eoquod il-
 lud perversam contineret doctrinam,
 indeque grave in Ecclesia scandalum
 fuisset exortum: interjectæ etiam hu-
 jus appellationis testimonium petebat
 præfatus Pater: Re in deliberationem
 vocata, ex Vicariis senior ait, sibi videri,
 quod prius de alia re majoris momenti
 agendum esset, nequidem enim sat
 certum esse, an suum Suffraganeum
 personaliter judicandi potestas Metro-
 politano competat, minus ergo Vicario
 Generali Sede vacante id licere: aliunde
 vero Patrem Genes esse ex Regulari
 familia, proin illum hoc scriptum of-
 ferre haud potuisse sine suorum Supe-
 riorum licentia, hanc ergo rem usque
 ad octiduum esse differendam: Alter
 vero Vicarius Generalis nomine Robi-
 netus censebat, hanc quæstionem non

Sæc. XVIII. adeo esse urgentem, cum Pater eius
 A. C. 1723 nil nisi appellationis suæ testimonium
 petiisset, illud ergo eidem dari, nec
 vero decisionem ad Archiepiscopum
 proxime eligendum remitti posse. Ve-
 rum ceteri Præsules priori sententia
 accesserunt, & ex Cadomeni Asceterio
 duas Moniales, quæ Bajocensi Episcopo
 pertinacius adhærebant, Regis
 jussu Rhedones in Britania relegari
 Ipse etiam Rex per Vrillierium suum
 Ministrum acerbissimas dedit literas
 in quibus Episcopo exprobrabat, quod
 Hæretico similior Catholicos infectum
 tur, totamque suam Diæcesim susce-
 que verteret, immemor eorum, quæ
 ejus Majores pro fide Catholica egissent
 &c. Ad has literas Episcopus die tertio
 Maji respondit, graviter apud
 Ministrum questus, quod contra omnia
 jura inauditus damnaretur, nec ei
 ulla ex querelis contra se delatis factis
 manifestata, quamvis id sæpius peti-
 tiisset &c.

Præterea in iisdem comitiis Episcopi
 scopolis Promotor querebatur, quod
 ferme omnes hujus Diæcesis Controversi-
 natores, & Confessarii a Constitutionibus
 appellassent, omnes ergo, qui ab anno
 no 1720. appellassent, aut appellationem
 factæ insisterent, ab hoc ministerio ex-
 cludi, Parochis vero, ne extra

Parochias potestatem sibi arrogarent, Sæc. XVIII.
 inte dici postulavit: Ad hæc ex Vi- A. C. 1723.
 cariis Generalibus antiquior petiit, ut
 præprimis in rei veritatem inquireretur; tam copiosum enim Appellantium esse numerum, sibi hand videri: si tamen esset, & hi a Sacro ministerio arcerentur, populo doctrinæ Christianæ institutio & Sacramentorum usus subtraheretur: mox vero Robinetus Vrillieri Ministri epistolam prælegit, in qua scriptum, quod Rex in hac Diæcesi maximum Appellantium numerum esse edoctus, declarationem suam Anni 1720. ad effectum deduci peteret: His auditis congregati decrevere, rescribendum esse huic Ministro, sibi hand videri Appellantium frequentiam esse tantam, se tamen exacte in eos inquirere, esse paratos: Postquam vero Pater Genes apud Regium conscientiæ Senatam querebatur, quod Rothomagenses Vicarii Generales ejus appellationem rejecissent, mox Rex per Vrillierum Ministrum suum die vigesima septima Julii ad Robinetum hæc rescribi jussit: Postquam Rex per conscientiæ Senatam compererat, quod Rothomagenses Vicarii appellationem a P. Genes Jesuita interpositam contra Bajocensis Episcopi decretum, quo præfati Patris doctrinam proscripsit, rescipere

Sæc. XVIII
A. C. 1723.

„cipere recusarint, sub obtentu, quod
„hæc appellatio alleget hujus Episcopi
„decretum & doctrinam ibi contentam
„ejusmodi autem causam cognoscere
„soli competat Archiepiscopo, Re
„mihi in mandatis dedit, ut Tibi sig
„ficarem, Regem velle, ut huic Pat
„interpositæ appellationis testimonium
„detur, eique integrum sit, jus suum
„coram Archiepiscopo, quamprim
„hic sui Archiepiscopatus possessione
„acceperit, prosequi &c.„ Hæc ubi
audierat Franciscus de Lotharingia
jocensis Episcopus, cum adhuc fuisse
magis sibi impendere timeret, literas
ad Cardinalem du Bois die sexta Au
gusti dedit, in quibus vexationis illi
illatæ historiam ab ovo usque ad ma
recensuit: eam inde ortam esse ajebat
quod ipse, postquam P. Genes Jezu
frequentè plures propositiones, quæ
Cadomensis Universitatis Professoribus
attribuit, hæreseos insinularit, man
datum seu epistolam Pastoralem in illi
Diœcesi promulgare consultum cen
sit, ipsius autem Adversarii nil inter
tatum inausumque reliquerint, ut Ep
scopos eo inducerent, ut hanc episto
lam publicis scriptis damnarent: cui
autem res pro voto non succederet
idem Jesuita libello Vicariis Rothom
gensibus porrecto se contra hoc man
datum

datum appellare declararit, efflagitans, Sæc. XVIII.
ut Bajocensis Episcopus coram eorum A. C. 1723.
Tribunali sese sistere cogeretur: his vero
id facere recusantibus, Jesuita alio li-
bello petierit, ut unum ex Professori-
bus, quos accusasset, ac demum cete-
ros omnes in jus vocare permetteretur:
Vicarii autem, cum ipsum Episcopum
per latus peti cernerent, responderint,
priusquam rem decernerent, Jesuita se
ad hoc Superiorum suorum auctoritate
munitum esse, comprobatum redderet:
Id in re tanti momenti necessarium fo-
ret; haud enim auditum esset, quod
tanquam pars litigans admittatur ille,
qui *capite minutus* vocatur, quales sunt
omnes Religiosi & præcipue Jesuitæ,
quibus sine sui Generalis auctoritate
etiam minoris momenti negotia per-
tractare, severissime interdictum esset.
Eapropter hæc agendi ratio, quam hi
Vicarii tenuissent, a Parlamento, &
Urbe Rothomagensi fuerit approbata,
solus tamen Jesuita contra eam ad Ec-
clesiasticum Consilium, quicquid ei in
mentem venerat, exponens recurrerit,
juxta cujus exposita Vrillierus Robi-
neto Jesuitis addictissimo præfatam
transmiserit epistolam: Si autem, ad-
debat Episcopus, vestra Eminentia Vi-
cariorum responsum cum hac epistola
conferre dignabitur, Consilium Eccle-
siasti-

Sæc. XVIII. Gallicum fuisse deceptum, mox depre-
A. C. 1723 hendet, doctrinam meam discuti hanc
 ,,timeo, non enim alia est, quam do-
 ,,ctrina Cleri Gallicani, in qua enon-
 ,,tus sum, quæ autem ex ejusmodi au-
 ,,non sine dedecore totius Episcopatus
 ,,Ordinis sequentur, me terrent: in-
 ,,pugnent me, sed juxta Regulas, in
 ,,hique permittatur, ut me secundum
 ,,Canones defendere queam, cum est
 ,,non gratiam, sed justitiam fieri
 ,,tam, spero me id a sua Eminentia
 ,,quitatis studiosissima obtenturum.
 Verum hic Cardinalis, priusquam
 jus Episcopi votis satisfacere possit
 fatis functus est. Anno autem sequenti
 Bajocensis mandatum, tanquam pro-
 positiones declarationi Regiæ Anno
 1720. contrarias & tendentes ad
 dicandas appellationes continens
 Regii Senatus decretum die quarta
 Septembris fuit proscriptum, jussu
 Regis dilaceratum.

Denique die vigesima quinta
 pro more Parisiis Præsidente Cardinale
 Bois Generalia Cleri comitia habeban-
 tur, ad quorum initium Carolus
 Vintimillia Aquensis Archiepiscopus
 habito sermone Regem exorabat,
 Ecclesiæ Rebelles conterere vellet
 postea Carolus Franciscus Merivale
 Carnotensis Episcopus unanimi suffrag

in Deputatum primi Ordinis & in se- Sæc. XVIII.
 cundi Ordinis Deputatum Abbas Nor- A. C. 1723.
 mantius eligebantur. In altera Sessione
 Præsules quibusdam congiaria quotan-
 nis a Clero dari solita ademerunt, aliis
 adjudicarunt. Die vigesima quarta Ju-
 lii Auvergnius Viennensis aliique Epi-
 scopi querebantur, quod ex Episcopis
 nonnulli beneficia & Canonicatus Ec-
 clesiasticis contulerint, quin de vita &
 moribus & formulæ subscriptione literas
 testes ab eis exegissent: alii vero benefi-
 cia, quæ nequidem intra eorum Diœceses
 erant, contulissent. Eapropter inhibi-
 tum, ne *ulla ex causa vel obtentu* ejus-
 modi collationes fierent, Matiscanus
 vero Episcopus desuper a Cabillonensi
 accusatus, voce activa & passiva in co-
 mitiis Generalibus vel Provincialibus
 ferenda privabatur. Rebus aliis plu-
 ribus discussis Præsules die vigesima se-
 cunda Augusti Regi scripto tenus no-
 vemdecim articulos obtulerunt, ex qui-
 bus præcipui erant quatuor; in primo
 enim amare deslebant miserum Ecce-
 siæ Gallicanæ statum, eo quod per plu-
 res annos Episcopi inter se divisi, Hie-
 rarchia sæde turbata, legesque subor-
 dinationis debitæ omnino violatæ es-
 sent. Eapropter Regi supplicabant, ut
 Concilia Provincialia, tanquam uni-
 cum his malis remedium, celebrari
 per-

Sæc. XVIII. permittere dignaretur. In secundo
A. C. 1723. Rege petebant, ut Constitutiones In-
 nocentii X. Alexandri VII. & Bullam
Vineam Domini, & illam *Unigenitus* in
 Ecclesia & Regno tanquam fidei Regem
 lam acceptari juberet, proin Parle-
 mentis, aliisque Regni curiis prohibe-
 ret, ut nec appellantes nec exclusi
 a beneficiis per suos Episcopos res-
 pere auderent. In tertio Regem ro-
 bant, ut injuriam Clero Gallicano per
 tot Parliamentorum decreta illatam re-
 dicare velit, cum ea nonnisi ad aucto-
 ritatem Ecclesiasticam funditus eve-
 tendam & sacrata Episcopatus jura vi-
 landa colliment, præcipue cum ejus-
 modi decreta fuerint edita urgentibus
 Advocatis & Procuratoribus, qui do-
 ctrinam ab Episcopis suo gregi propo-
 natam novis, perversisque doctrinis
 & propositionibus temerariis, falsis,
 erroneis impugnare solent. In quarto
 denique petebant erigi Tribunal
 suspectum, in quo illi, qui a præfatis
 Constitutionibus Pontificiis tanquam
abusu appellant, audiantur. Juxta hoc
 articulos Rex declarationem fecit in
 decem articulis comprehensam, quam
 Regio Procuratori tradidit. Ceterum
 Clerus Gallicanus in suis comitiis Pe-
 tri Honorato a S. Maria Carmelitæ Di-
 calceato annum congriarium assignavit

ut suam erga hunc Virum de Ecclesia Sæc. XVIII.
 adeo bene meritum gratitudinem testa- A. C. 1723.
 retur, & ipsius præclara compensaret
 obsequia, quæ doctissimis suis lucubratio-
 nibus contra Jansenistas editis Ecclesiæ
 Gallicanæ imo & universæ præstitit.

§. XXIII.

*Cardinalis Bissy Instructio Pastoralis
 ab ipsomet Rege defensa.*

Cum præter denuntiationem & con- Decret. Reg.
 sultationem insuper alius quidam Confil.
 Instructionem Pastoralem Cardinalis de Doctr. de
 Bissy venali, mordacique calamo infecta- sup. Pont.
 tus, epistolam cujusdam Theologi ad Car- potest. tom. I.
 dinalem de Bissy in vulgus sparsisset, inde pag. 154.
 graviter offensus Cardinalis die undeci-
 ma Maij querelas suas ad Consilium Ec-
 clesiasticum detulit, & conscientia recti-
 tutus præsentem Aurelianensem Duce ser-
 monem habuit, in quo quatuor Do-
 ctiores, qui ejus Instructionem discute-
 rent, nominari petiit. Horum judi-
 cium eo abibat, Cardinali a Denuntia-
 tionis Auctore multa attribui, quæ ta-
 men nunquam scripsisset, utrumque
 vero libellum tanquam calumniis tu-
 midum esse damnandum. Eapropter
 Rex die vigesima tertia Maij edito se-
 quenti Regii Senatus decreto cunctos
 hosce libellos damnavit.

„Cum